

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg synes ikke, at hr. Jens Løgstrup Madsen kom med noget som helst bud på, hvad Venstre egentlig ville, ud over at de gerne ville lave liberaliseringer og åbenbart gerne ville have et nyt område, hvor man kunne få kapitalen til at operere. Er der overhovedet noget som helst humanistisk budskab i Venstres politik på dette område? Har de noget som helst forhold til borgerne ud over, at borgerne er nogle, der skal købe de dér skide produkter – som jeg ikke må sige?

Formanden: Nej!

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg ville egentlig ikke blande mig i mudderkastningen lige i øjeblikket, som jeg faktisk synes det har været ved at udvikle sig lidt til – men der var en enkelt bemærkning fra Venstres ordfører, som alligevel må få mig herop for i venlige, stilfærdige vendinger at sige, at hr. Løgstrup Madsen vist har læst for meget i »Minimalstaten«, for en påstand om, at erhvervslivet i Danmark har det dårligt, og at vi nu er nødt til at se på velfærdssamfundet, og det vil Socialdemokratiet så i øvrigt ikke diskutere, var lige det spark, der skulle ud gennem sidebenene – må bringe mig til at sige, at efter vores opfattelse er et af fundamenterne for et velfungerende erhvervsliv og et erhvervsliv, der kan klare en international konkurrence, social stabilitet. Det er altså et samfund, hvor der ikke er sociale modsætninger, hvor der ikke er strejke hvert andet øjeblik, og hvor mennesker faktisk har det så godt, at de også både indlæringsmæssigt, uddannelsesmæssigt og på alle andre områder fungerer godt i samfundet.

Så en minimalstatsidé om at skære velfærdssamfundet ned er efter vores opfattelse den direkte vej til at ødelægge dansk erhvervsliv. Jeg synes ikke, den anden påstand, at man ved at ødelægge velfærdssstaten skulle kunne gavne de mindre eller mellemstore virksomheder, hører nogen som helst steder hjemme. Og jeg er da glad for, at i alt fald hr. Anders Fogh Rasmussen er begyndt at løbe fra sin egen bog. Nu mangler vi bare, at Venstres ordfører i dag også kan løbe efter.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes ikke – og det er en kort bemærkning i første omgang til hr. Duetoft – at man kan kalde noget mudderkastning, når man konfronterer en ordfører med den politik, som partiet rent faktisk har praktiseret, over for det, man siger på nuværende tidspunkt. I den forbindelse vil jeg gerne forholde mig til hr. Løgstrup Madsens bemærkninger om, hvordan det var i 1960, hvordan det er i dag, og at vi har tabt terræn.

Det næste er det konkrete. Har vi ikke netop på forskningsområdet og på uddannelsesområdet tabt terræn i en tiårig periode fra først i 80'erne – sammenfaldende med, at hr. Bertel Haarder blev undervisningsminister – og så til for få år siden? Er det ikke netop i den periode, vi på de områder, vi diskuterer i dag, har tabt terræn i forhold til og ikke længere er på højde med de lande, vi normalt sammenligner os med? Er det ikke netop i den periode, at Danmark på forskningen og på de videregående uddannelser har dæmpet væksten i forhold til andre lande, mens andre lande har øget væksten, sådan at man var forberedt på det, som vi i øjeblikket diskuterer i dag? Og er det så ikke noget, som Venstre også må tage et medansvar for? Det er selvfølgelig i orden, hvis Venstre siger, at det er en anden linje, der skal lægges nu, men det var ikke det, som skete, da Venstre havde hovedansvaret for uddannelsespolitikken.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Bruno Jerup om det med humanisme, at der så sandelig også er plads til humanister i Venstres politik. Vi ønsker netop, at f.eks. handicappede og andre kan få adgang, og at den offentlige sektor får stillet informationsteknologi, pc'er og andet til rådighed. Netop for sådan nogle mennesker åbner den ny teknologi masser af muligheder.

Hvad angår hr. Peter Duetofts bemærkninger, vil jeg bare sige, at der er to lande, som egentlig må stå som et godt eksempel for Danmark. Tag Sverige, hvor det er gået ned ad bakke, fordi man ikke har forstået at reformere sin velfærdstat, og så tag på den anden side et land som New Zealand, som jo ikke er ude på de vilde vover, men hvor socialdemokratiske regeringer har gennemført reformer af den type, jeg her har stået og talt om. Det er altså det, vi må holde fast i.